

ВОГОНЬ МУДРОСТІ І ЗНАНЬ АКАДЕМІКА ОЛЕКСАНДРИ САВЧЕНКО

Віншуючи Вас із ювілеєм, не можу не згадати слова письменника-полтавця Григора Тютюнника, творчість якого, як і вся Ваша багаторічна ретельна праця на педагогічній ниві, була пронизана безмежною добротою та любов'ю до людей, і до дитини зокрема: “Найвища наука життя – мудрість, а найвища мудрість – бути добрим”. І не буде жодним перебільшенням чи підлещуванням твердження, що Ви зуміли пізнати цю найвищу науку мудрості, адже хто, як не діти, яким Ви присвятили все своє життя, є камертоном доброти, людської ширості та правдивості?

Певен, що сьогодні всі, хто знає й шанує Вас, – а таких людей ой як немало! – дякують Богові за те, що буремного 1942 року на весняному ізмаїльському небі заяскравіла нова зіронька – і в обпалений війною травневий світ прийшла маленька дівчинка з мужнім іменем Захисниці, аби, зміцнівши і ставши на ноги, запалювати на українській землі не лиховісні воєнні, а благодатні, мирні вогні освіти, творчості, сумлінної праці, добра та любові до людей.

Тепла ширість весни, твердість і стійкість степового краю, загартованого південним сонцем, щедра родючість придунайського ґрунту стали незмінними складниками Вашої душі, яку Ви назавжди присвятили українській освіті, дбайливо плекаючи не звичайну виноградну лозу, якої багато на Вашій малій батьківщині, а рясні виноградники дитячих знань.

Пізнавши на власному досвіді лихо повоєнного дитинства, Ви все своє життя, усю любов свого великого серця присвятили маленьким українцям, аби їм добре, затишно й спокійно жилося в оновленій державі.

Розпочавши шлях у педагогіку зі студентської лави Ізмаїльського державного педагогічного інституту та посади київського вчителя початкових класів, Ви здобули безцінний досвід спілкування з малечею, пізнали секрети розвитку її думки та уяви, зрозуміли, що саме потрібно дітям для успішного навчання. Тож і шлях у велику науку також пов'язали з навчанням та розвитком молодших школярів.

Сьогодні Ви заслужено можете погордитися поважними посадами і званнями: академік НАПН України, доктор педагогічних наук, про-

фесор, творчиня законодавчої бази та стратегії розвитку української освіти й науки. Вашому перу належить не одна сотня наукових праць, підручників і методичних посібників із читання для початкової школи, дидактичних посібників із розвитку навчальної діяльності молодших школярів – і вартість створеного Вами наукового огрому не можна заперечити, адже писано це все Вашим серцем і вагомим педагогічним досвідом.

Ви самі, володіючи знанням, дали багатьом людям – дітям, учителям, студентам, аспірантам і докторантам – змогу запалити від вогню Вашої мудрості і свої ліхтарики. Ваше ім'я відоме мільйонам українців, адже вони входили у світ з Вашими читанками, відкриваючи для себе дивовижну країну Слова, Пізнання, Краси. Вам дякують учителі

початкових класів та їхні вихованці за серію навчальних посібників, статей, методичних рекомендацій, за те, що Ви зробили для школярів складні речі легкими, а корисні – приємними. Педагоги, науковці і практики спираються на Ваші праці в галузі загальної педагогіки. Вами захоплюються як толерантним керівником, по-радником і наставником молодих науковців.

Та незважаючи на здобуте, Ви повсякчас прагнете підкорити – і обов'язково підкорюєте – все нові й нові науково-педагогічні вершини, як справжній педагог, ніколи не зупиняєтеся на досягнутому, завжди залишаючись невтомним шукачем нових знань.

Ювілей Ваш – то свято Вашої душі, то дарована Богом можливість продовжувати розпочате, радіти спілкуванню зі світом і людьми.

Щиро вітаємо Вас із Днем народження, бажаємо міцці духу і тіла, здоров'я й наснаги, творчих злетів, нових наукових праць. Хай Ваше серце зігриває любов рідних і друзів, усіх тих, хто став Вашою другою родиною, хто має честь величати себе Вашими учнями, Вашою науковою школою. Нехай завжди у Вашій душі молоді квітне весна, не змовкають солов'ї та веселі маївки. Хай тривкі ідеальні ноти буття, роботи й відпочинку лунають гармонійно.

Вам, яка пізнала мудрість життя й посіяла знання, зичимо довгих і благосних літ!

*З повагою,
ректор ПНПУ імені В. Г. Короленка
Микола Степаненко*

